

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Rosyjskiej Akademii Nauk w Sankt-Petersburgu, sygn. Ban. F 143, k. 133r

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 90 [Gn. 85]

[90] Si^a vir aliqua bona aut quidquid suarum rerum fuerit, quod sibi subtractum aut raptum fuerit, ad hoc se unica manu trahere debet et iurare tacto sacramento, quod tunc suum fuerit et nunc suum sit, cum sibi subtractum seu raptum fuerit. Sin autem equus fuerit, quem vir alloquitur, quod sibi subtractus, aut de eo spoliatus sit, ad hoc se trahere debet, cum suo dextro pede calcare debet equo super suum pedem anteriorem, et sinistra manu equum capere per dextram aurem, et petere debet reliquias et prolocutorem. Et iurabit equo super caput tacto sacramento, quod tunc suus fuit et nunc suus sit, cum sibi subtractus aut de eo spoliatus fuerit. Extunc ille se trahat ad suum venditorem et ipsum iurare oportet super $\vdash f^b \vdash$ sanctos, quod trahat se cum equo ad verum venditorem, ubi eum sequi oportet, nisi ultra Mare Aquilonis. Si autem dixerit, quod equum emerit in foro libero, aut communi, et venditorem habere non possit, equum amittit et suum argentum pro equo datum, sed non iudici demeretur.

^a ozdobny inicjał S wysokości dwóch wersów; ^b skreślone przez autora podstawy

[hasła: skarga, przysięga, konfiskata, koń, kradzież, sprzedawca, srebro, kara]